

Kútik pre deti

Milé deti,

už sú tu prázdniny! Máte z toho veľkú radosť? Zaslúžite si to! Istotne ste sa usilovne učili počas školského roka. Stalo sa vám dakedy, že ste ráno vstali a zabudli ste sa obliecť? Verím, že nie. Každé ráno sa umyjete, učešete si vlasy, oblečiete sa, uzriete sa do zrkadla. Pravdaže, tiež sa aj najete. Starostlivosť o svoje telo je veľmi dôležitá pre pekný výzor a pre zdravie. Tiež sa maminka a ocko starajú o to, aby ste sa zdravo stravovali.

Milé deti, Božie slovo nás učí, že my žijeme tiež aj duchovne. Tak ako sa staráme o naše telo, máme sa starať aj o náš duchovný život. To si tiež vyžaduje náš čas. Každý deň sa stíšte pred Bohom, čítajte a rozmyšľajte o Božom slove.

Deň ako dar

Zo všetkých dní žijeme

jediný práve dnes.

Tak dajme mu šancu

byť najkrajším,

Dal nám ho Pán, tak žime ho ako dar,

nekazme Boží krásny plán.

Je len na nás, či bude farebný,
alebo smutný, či veselý, smiešny.

Len nech nie je nevydarený,

lebo o nás je tento deň dnešný.

Tak dajme mu tvár akú chce preňho Pán,

nech vyplní poslanie, ktoré mu dal.

Naučte sa o Bohu ešte viac a spoznajte Ho ešte bližšie.

1 Prečítajte si aký duchovný odev si máme obliecť.
(Efežanom 6:11-17)

2 Či máme mať aj duchovnú stravu?
(Lukáš 4:4)

3 Ako môžeme duchovne vidieť?
(Žalm 119:105)

Jožko

Jožko bol veľmi šťastný, veď začali prázdniny! Hneď zrána sedel vyobliekaný a usmiaty čakal na raňajky. Mal ohromný plán: hneď po raňajkách sa stretne s priateľmi. Mama sa ho spýtala: „Jožko, dnes ráno si neprečítaš z Božieho slova tak ako doteraz?”

Nastalo krátke ticho. Jožko rozmýšľal....

„Dobre, mama," povedal. „Prečítam si dnes na celý týždeň a môžem sa v pokoji hrať s priateľmi." „Prečítaj," po chvíli povedala mama.

Jožko čítal. Keď bol hotový, prišiel za mamou do kuchyne. Na stole bolo sedem pohárov. V každom pohári bol corn flakes a mlieko.

Jožko sa pozeral na poháre a na mamu.

„Máme návštevu?" - opýtal sa.

„Nie, Jožko, to sú raňajky pripravené pre teba, a to na celý týždeň."

Jožko si sadol a prekvapene sa pozeral na poháre, ktoré boli na stole. Mama ho pohladila po hlave a povedala: „Teraz chápeš? Každé ráno potrebuješ čerstvo prichystané raňajky, lebo si hladný. Tvoje srdce je tiež hladné po Bohu. Každý deň potrebuješ čerstvé Božie slovo."

„Budem čítať každý deň," rozhodol sa Jožko.

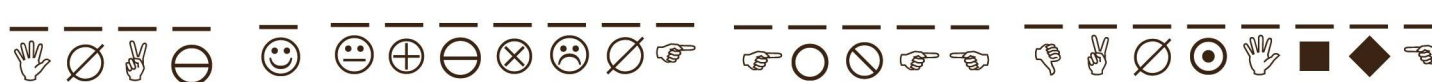
T V O J E A S L V I C U

M N H ô D Í K Ź 1 0 5 : 9

T

Roztvorený dáždnik

Keď Andrej odchádzal od Miša, Mišova mama mu dala do rúk veľké papierové vrece. „Je tu niekoľko vecí, ktoré môže tvoja mama dať zajtra do bazáru a predávať,“ povedala.

„Ďakujem,“ odvetil Andrej. Vzal vrece a pustil sa po chodníku smerom domov. Onedlho zacítil niečo na tvári. Dažďová kvapka! „Ach, nie!“ zanariekal. Pevnejšie zovrel vrece v ruke a začal utekať. Čoskoro však bol úplne premoknutý. Navyše, navlhnuté vrece sa začalo rozpadávať a veci, ktoré boli v ňom, vypadli na zem. Andrej všetko rýchlo pozbieral do rúk a bežal ďalej. Niekoľkokrát sa však musel zastaviť, lebo namoknuté veci sa mu vyšmykli a znova popadali. Mama bola prekvapená, keď sa Andrej vrátil.

„Andrej, celý si premočený! Čo to máš za veci?“ opýtala sa. Andrej vyložil svoj mokrý náklad na stôl. „Toto posielala Mišova mama, aby si to dala zajtra do bazáru,“ odpovedal udychčaný. „Pozri, je tu tenisová, nejaká kniha, niekoľko párov topánok, hračky, a...“ Andrej sa zarazil, pozerajúc na stôl. Medzi vecami bol úplne nový zelený dáždnik. Mama sa zasmiala. „Chceš povedať, že si v tom lejaku celý čas niesol ten dáždnik v rukách, a ani si ho neotvoril?“

Andrej bol celý popletený. „Vôbec mi to nenapadlo,“ povedal namrzene. Andrej sa odišiel prezliecť do svojej izby. Keď sa vrátil, uvidel mamu, ako celá zamyslená utiera ten zelený dáždnik. „Vieš, Andrej,“ povedala, „to, čo sa ti teraz stalo, Pán Boh použil, aby mi povedal, že ani ja nepoužívam niečo podľa Jeho predstáv, a to svoju Bibliu. Nosím ju v nedeľu hore-dolu do zhromaždenia ako ten dáždnik. Biblia mi však nepomôže, ak ju neotvorím a nebudem z nej sama čítať. Mama sa zahľadela na Andreja. „Poznáš niekoho, kto má ten istý problém?“ - „Áno, ja,“ pripustil Andrej. „Čo keby sme si dnes spolu prečítali z Písma?“ spýtala sa mama. Andrej s vážnou tvárou prikývol.

Máte Bibliu? Nosíte si ju so sebou do shromaždenia? Ak áno, je to v poriadku, ale zatvorená Biblia vám nebude na úžitok. Musíte ju otvoriť a čítať, aby vám mohla pomôcť. Ak nečítate Božie slovo tak, ako bi ste mali, prečo nezačať práve dnes? Nakoniec budete radi, že ste sa rozhodli čítať Bibliu.

Čo si myslíš ty?

**Navč sa nasпамäť
Žalm 19,12:**

**Aj sluha Tvoj sa dáva
nimi napomínať;
kto ich zachováva,
má hojnú odmenu**

Záhrada v burine

Branko Lomen bol vzrušený ako nikdy predtým. Bol to deň, keď sa jeho rodina sťahovala do nového domu na dedine. Branko ešte vôbec nevidel nový dom, ale otec mu o ňom rozprával. Bol to veľký dom s priestrannou verandou, na ktorej bude môcť voziť svoj bicykel. Dom má aj dreváreň a garáž, kde Brankovi starší bratia a sestry si budú môcť odložiť svoje bicykle, maštal pre kone a kravu a malý domček pre kuriatka. Ale najdôležitejšie je to, že otec kúpi Brankovi zajace.

Tomáš, Brankov starší brat, ktorý je piatak, povedal Brankovi: „Nevzrušuj sa toľko, Branko!“ Ale Branko aj naďalej šantil a vystrájal.

„Dobre, deti,“ povedala mama. „Nastúpme do auta a pôjdeme rovno do nášho nového domu.“ Branko ani nevedel ako sa to stalo, ale len čo nastúpil do auta, zaspal. Spal dosť dlho. Práve keď sa zobudil, auto odbočilo smerom ku novému domu. Keď sa Branko pozrel von oknom, videl veľkú maštal a domček pre kuriatka.

Taktiež videl aj miesto, ktoré otec prichystal pre jeho zajaca a zajac už bol vnútri a jedol trávku. Branko bol z toho nadšený. Vyskočil z auta a bežal okolo domu, aby všetko preskúmal. Aj Tomáš chcel všetko vidieť a preto povedal Brankovi: „Poďme spoza mašale, nech vidíme čo je v poli.“ A tak sa oni vybrali skúmať okolie. Spoza mašale uvideli vysokú trávku a chrstie, ktoré bolo vyššie od Branka.

„Je divné skadiaľ sa tá tráva doberá,“ povedal Branko Tomášovi. Zrazu niečo našiel v tej burine a v tom povedal Tomášovi: „Pod sa pozrieť čo som našiel.“ Tomáš dobehol a Branko mu ukázal peknú červenú paradajku, ktorú našiel na stonke pod trávou. Bola červená, ale veľmi malá. „Myslím si, že túto záhradu niekto zanedbal. Tráva narástla tak vysoko, že je veľmi ťažko nájsť zeleninu,“ povedal Tomáš.

„Pozrime sa ďalej!“

Onedlo našli aj iné stonky s paradajkami. Neskôr našli aj zelenú fazuľu, kukuricu a potom aj tekvicu. Všetky zeleniny boli malé, pretože vysoká tráva dusila ich vzrast.

Branko a Tomáš pracovali spoločne asi jednu hodinu vytrhávajúc trávku a odnášali ju na jednu kôpku. Keď to zakončili, videli celý rad paradajkov. Potom odišli k otcovi a vyrozprávali mu svoj zážitok. „Dobre, nevedel som, že tam máme záhradu,“ povedal. „Keď som sa pozrel spoza mašale, videl som vysokú trávku a ani som si nepomyslel, že by pod ňou bolo niečo také dobré na zjedenie.“

Dobre, že ste našli záhradu, lebo by všetky paradajky boli zničené prv, ako by sme ich našli.“

„Myslím si, že z toho sa môžeme niečo naučiť,“ povedala mama.

„Či vy, deti, viete, že naše srdcia sú ako záhrada?“

„Či je aj moje srdce ako záhrada?“ spýtal sa Branko. „Pravdaže,“ odpovedal Tomáš, lebo on už šiel do piatej triedy a vedel mnohé veci, ktoré Branko ešte nevedel. „Keď poprosíme Pána Ježiša, aby bol naším Spasiteľom, vtedy On príde do našich srdiec a vtedy Boh vytrháva burinu.“

„Tak je,“ povedal otec. „Boh seje semeno šťastia a dobroty a mnoho iných prekrásnych semien do našich srdiec. Semeno vyrastie v pekné a mocné rastliny, ktoré rodia šťastie namiesto paradajok.“

Ale ak sa nestaráme o novú záhradu, prosíme Pána Ježiša Krista, aby nám pomohol chrániť sa buriny, vtedy dobré rastliny, ktoré Pán Ježiš poslal, ťažko rozpoznáme.“

Branko sa opýtal: „Aká burina rastie v našom srdci?“ Tomáš mu odpovedal: „Ja si myslím, že naše hriechy sú burina. Ak klameme a neprosíme Pána Ježiša Krista, aby nám odpustil, potom je to veľká burina.“

Čoskoro vedľa nej pribudne ďalšia burina a potom dobré rastliny nemôžu rásť.“

„Tak je!“ povedal otec. „Kedykoľvek urobíš niečo, čo nie je dobré, pros Pána Ježiša Krista, aby ti odpustil.“

Vtedy už viac v tvojom srdci nebude burina, lebo ju On vytrhá.

Keď čítame Bibliu, modlíme sa a činíme to, čo Pán Ježiš hovorí, vtedy zalievame dobré semeno. Vtedy budeme mať peknú záhradu v našom srdci a Pán Ježiš bude v nej bývať.“